

**МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ
ЮГОИЗТОЧНО ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ
ДЪРЖАВНО ГОРСКО СТОПАНСТВО МАЛКО ТЪРНОВО**

Адрес: 8162 гр. Малко Търново, ул. „Никола Вапцаров“ № 8, тел.+359 5952 31 80, e-mail: dgsmalkoturnovo@uidp-sliven.com

ДОКЛАД

**за извършен мониторинг на застрашени и изчезващи
животински видове, с природозащитно значение,
установени на територията на ТП „ДГС МАЛКО ТЪРНОВО“
през 2025 г.**

*Животински видове включени в Приложение 1 към Практическото ръководство,
установени на територията на ТП „ДГС Малко Търново“*

Видра (*Lutra lutra* L.)

Обитава предимно реки, богати на риба, с незамръзващи бистри и незастояли води, с обрасли с растителност брегове. Също езера, блата, изкуствени водоеми. Леговището обикновено се намира в стръмен бряг и има вход под водата. Застрашен вид, включен в „Червена книга на България, том 2. Присъства в приложение № 2 и № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

На територията на ДГС „Малко Търново“ се среща доста често по р. Велека, р. Резовска и р. Айдере. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Черен щъркел (*Ciconia nigra* L.)

Обитава обширни широколистни, смесени и иглолистни гори или скални комплекси, предимно в ниските части на планините и в равнините. Гнезди на дървета с височина 6-30 м, но по-често в скални ниши, козирки, и цепнатини. В ДГС „Малко Търново“ гнезди по дървета. Храни се с дребна риба, земноводни, змии и др., главно покрай чисти и богати на риба реки, както и около рибарници, язовири и др.

Застрашен вид, включен в „Червена книга на България, том 2. Присъства в приложение № 2 и № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

На територията на ДГС „Малко Търново“ видът е установен през гнездовия период главно в близост до реки, в следните отдели/подотдели:

След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Гълъб хралупар (*Columba oenas* L.)

Обитава разнообразни по видов състав стари широколистни, а също смесени буково-иглолистни гори, понякога и скалисти места. Гнезди в хралупи на дървета, много рядко и в скални дупки. Застрашен вид, включен в „Червена книга на България, том 2, стр. 121“. Присъства в приложение № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

У нас е пред прага на изчезване като гнездещ, с катастрофално намаляваща численост. Силно зависим от наличието на стари гори с големи хралупести дървета.

На територията на ДГС „Малко Търново“ много рядък и е регистриран през гнездовия период в следните отдели:

След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ ЮГОИЗТОЧНО ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ ДЪРЖАВНО ГОРСКО СТОПАНСТВО МАЛКО ТЪРНОВО

Адрес: 8162 гр. Малко Търново, ул. „Никола Вапцаров“ № 8, тел.+359 5952 31 80, e-mail: dgsmalkoturnovo@uidp-sliven.com

Горски бекас (*Scolopax rusticola* L.)

Като прелетна птица преминава през март-април, а наесен – през септември, но главно през октомври, като редовно зимува в по-топлите и малоснежни райони на страната. През време на прелета обитава по-влажни места в крайнини на гори, поляни, места с единични групи дървета и храсти, разсадници, обрасли мочурища и околности на водоеми. У нас е много рядък гнезещ вид, разпространен главно в Рила,Пирин, Родопите и Стара планина, по-рядко –и в Странджа. През последните 50 години е драстично намалял у нас както като гнезещ, така и като мигриращ вид. Рядък вид, присъства в приложение № 4 и № 6 на Закона за биологичното разнообразие.

На територията на ДГС “Малко Търново” е установен само извън гнездовия период. Вероятно е да се намери и по време на гнезденето,тъй като в съседни стопанства/Кости, Звездец/ е намиран и през гнездовия период. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Скален орел (*Aquila chrysaetos* L.)

Много **рядък вид** у нас, включен в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС. Природозащитният статус в Червената книга (том 2, 2011) на Република България е **уязвим**. Присъства в приложение № 2 и № 3 на Закона за биологичното разнообразие. Гнезди на труднодостъпни скални комплекси (85%) и на стари дървета в широколистни гори. На територията на ТП „ДГС Малко Търново” гнезди на дървета и през размножителния период е наблюдаван в следните отдели: След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Малък креслив орел (*Clanga pomarina* Brehm)

Малочислен гнезещ вид у нас, най-разпространен из равнинните и нископланински широколистни гори в Източна България. Включен в Червената книга на България и в Приложение 1 на Директивата за птиците. Присъства в приложение № 2 и № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

Гнезди винаги на дървета, обикновено в непристъпни долове. Гнездото му е с диаметър над 1 м. Храни се в прилежащите открити местообитания- ниви,пасища и степи. Ловува най-вече на различни дребни гризачи и насекомоядни.Прелетен, долита във втората половина на март и отлита през октомври. Над страната преминава интензивна транзитна миграция,особено по Черноморското крайбрежие.

На територията на ТП „ЛГС Малко Търново“ е регистриран през гнездовия период в следните отдели: гнездо на малък креслив орел – 26.06.2025 г. върху черен бор, отбелязано на терен като биотопно дърво; *Ruscus hypoglossum* в подотдела. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Орел змияр (*Circaetus gallicus* Gmelin)

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ ЮГОИЗТОЧНО ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ ДЪРЖАВНО ГОРСКО СТОПАНСТВО МАЛКО ТЪРНОВО

Адрес: 8162 гр. Малко Търново, ул. „Никола Вапцаров“ № 8, тел.+359 5952 31 80, e-mail: dgs MalkoTarnovo@uidp-sliven.com

Рядък вид, включен в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС и в Червената книга на България. Присъства в приложение № 2 и № 3 на Закона за биологичното разнообразие. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Гнезди на стари широколистни дървета в малко посещавани горски масиви. На територията на ТП „ДГС Малко Търново“ птици или двойки са видяни през гнездовия период в отдели:

След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Малък орел (*Hieraetus pennatus* Gmelin)

Застрашен вид у нас и в Европа, включен в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС и в Червената книга на България. Присъства в приложение № 2 и № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

Гнезди на стари дървета в широколистни – главно дъбови или букови гори. На територията на ДГС „Малко Търново“ отделни птици или двойки са наблюдавани през гнездовия период в следните в отдели/подотдели:

След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Южен белогръб кълвач (*Dendrocopos leucotos lilfordi* Sharp & Dresser)

Застрашен от изчезване в световен мащаб подвид, среща се само в източните и южните части на Балканския полуостров и в Мала Азия. У нас е защитен, включен в Червената книга, категория „Уязвим“. Присъства в приложение №2 и № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

Предпочитаното местообитание за вида у нас са старите букови, дъбови, буково-елови и буково-смърчови гори в планинските и предпланински райони. В ДГС „Малко Търново“ числеността на вида през гнездовия период очакваме да бъде в рамките на 30-40 дв.

Видът е установен в следните отдели:

След

извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Други животински видове с природозащитно значение, установени на територията на ТП „ДГС Малко Търново“

Шипобедрена сухоземна костенурка (*Testudo graeca ibera* Pallas)

Гръбният панцер (карпаксът) е жълтеникав с черни петна, коремният (пластронът) – жълтеникав до светломаслиненозелен. Главата, шията и краиците са мътнозеленикави и жълтокафяви. На задната страна на бедрата ма по една конична рогова брадавица. На дължина достига до 30 см. Обитава най-често сухи припечни

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ ЮГОИЗТОЧНО ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ ДЪРЖАВНО ГОРСКО СТОПАНСТВО МАЛКО ТЪРНОВО

Адрес: 8162 гр. Малко Търново, ул. „Никола Вапцаров“ № 8, тел.+359 5952 31 80, e-mail: dgsmalkoturnovo@uidp-sliven.com

карстови терени. Зимата прекарва в сън, като се заравя в дупки. Размножава се през март-април. През юни-юли женската изравя с крайниците си трапчинки и снася 2-8 яйца. В един сезон женската снася яйца три пъти, така че една женска снася средно по 16 яйца. Инкубацията им продължава около 2-3 месеца. Храни се с треви, листа, плодове, понякога със земни червеи, охлюви и др. Среща се най-често из полянки сред дъбови и други широколистни горички, крайнини на гори и храстови съобщества. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Шипоопашата сухоземна костенурка (*Testudo hermanni boettgeri* Mojsisovics)

По външен вид наподобява шипобедрената костенурка, но на задната страна на бедрата няма брадавици и опашката накрая завършва с рогов шип. На дължина достига 37 см, маса – 6,5 кг. Начинът ѝ на живот е както на шипобедрената костенурка. Среща се по-често из полянки сред дъбови и други широколистни горички, крайнини на гори и храстови съобщества. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Обикновена блатна костенурка (*Emys orbicularis*)

Видът се среща в реките и стоящите водоеми на територията на цяла България до 1200 m н.в. Обитава обрасли с водна растителност места, като особено висока е числеността в рибарници и микроязовири, обрасли с папур, тръстика и дзука. Среща се до 1 200 m н.в. на територията на цялото стопанство. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Южна блатна костенурка (*Mauremys rivulata*)

Видът се среща само в най-южните части на България, до 250 m н.в. Обитава бавнотечащи реки, вирове, речни разливи, блатата, мочури, напоителни и отводнителни канали, микроязовири, рибарници, изкопи в кариери за пясък и полусолени устия на реки покрайморския бряг. Почти навсякъде се среща заедно с обикновената блатна костенурка. Среща се на територията на цялото стопанство. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Смок мишкар (*Zamenis longissimus* Laurenti)

Обитава предимно влажни места из широколистни гори или мезофилни ливади с храстова растителност, понякога на скалисти терени. Копулацията е в края на май до средата на юни. Снася 2-10 яйца в края на юни до първото десетдневие на юли, най-често в хралупи и други места с гниеща дървесина. Половата зрелост настъпва на третата пролет. В ДГС “Малко Търново” се среща сравнително често в гори, заети от дъб, габър и келяв габър.

Присъства в приложение № 3 в Закона за биологичното разнообразие, включен в Червена книга на НРБ (том 2, 1984), стр. 39. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Сив кълвач (*Picus canus* Gmelin)

Адрес: гр. Малко Търново, ПК 8162, ул. „Никола Вапцаров“ №8, тел.+359 5952 31 80, <http://dgsmalkoturnovo.uidp-sliven.com>

**МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ
ЮГОИЗТОЧНО ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ
ДЪРЖАВНО ГОРСКО СТОПАНСТВО МАЛКО ТЪРНОВО**

Адрес: 8162 гр. Малко Търново, ул. „Никола Вапцаров“ № 8, тел.+359 5952 31 80, e-mail: dgsmlalkoturnovo@uidp-sliven.com

Рядък и бързо намаляващ вид у нас, включен в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС, включен в Червената книга на България (под печат). Присъства в приложение № 2 и № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

Обитава стари букови, дъбови, крайречни и смесени гори.

На територията на ДГС “Малко Търново” гнезди сравнително често, като е установен в следните отдели/подотдели:

След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Среден пъстър кълвач (*Dendrocoptes medius* L.)

Рядък и бързо намаляващ вид у нас, включен в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС. Присъства в приложение № 2 и № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

Обитава стари дъбови, букови, габъррови, липови и крайречни гори. Установен в следните отдели/подотдели:

След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Черен кълвач (*Dryocopus martius* L.)

Обитава стари букови, иглолистни и смесени планински гори до горната им граница; по-рядко нископланински и равнинни гори. Гнезди в стари дървета с хралупи. Най-рано брачни прояви са установени в началото на март, а напуснали гнездото малки в началото на май. Люпилото е от 4-5 яйца, мътенето продължава 12-14 дни, а престоят на малките в гнездото 24-28 дни. При загуба на първото люпило прави второ люпило. В стари гори гнездовият участък обхваща 100-300 ха, а в горите с малко количество стари и умиращи дървета – 1000-1600 ха.

Рядък вид, включен в „Червена книга на България. Присъства в приложение № 2 и № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

На територията на ДГС “Малко Търново” гнезди в отдели/подотдели:

След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Осояд (*Pernis apivorus* L.)

Обитава разнообразни стари гори, най-често дъбови и иглолистни, а също букови в съседство с поляни и ливади от морското равнище до около 1800 m н.в. Гнездото е добре скрито в основата на страничен клон на височина 10-20 m. Застрашен вид, включен в „Червена книга на България, том 2. Присъства в приложение № 2 и № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

Храни се главно с ципокрили насекоми – оси, пчели и др. Обитава широколистните гори в повечето части на стопанството, особено в северните, но е доста рядък.

На територията на ДГС “Малко Търново” гнезди в отдели:

След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Голям ястреб (*Accipiter gentilis* L.)

Адрес: гр. Малко Търново, ПК 8162, ул. „Никола Вапцаров“ №8, тел.+359 5952 31 80, <http://dgsmlalkoturnovo.uidp-sliven.com>

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ
ЮГОИЗТОЧНО ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ
ДЪРЖАВНО ГОРСКО СТОПАНСТВО МАЛКО ТЪРНОВО

Адрес: 8162 гр. Малко Търново, ул. „Никола Вапцаров“ № 8, тел.+359 5952 31 80, e-mail: dgsmalkoturnovo@uidp-sliven.com

Рядък вид, включен в Червената книга на България. Присъства в приложение № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

Гнезди в разнообразни гори, както в планините така и в равнини, вкл. в стари горски култури. Предпочита дъбови и крайречни гори. Храни се основно с птици – сойки, гълъби, врани, кокошеви, дроздове, а понякога и патици. На територията на ДГС “Малко Търново” гнезди в отдели/подотдели След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Малък ястреб (*Accipiter nisus* L.)

Включен в Червената книга на България. Присъства в приложение № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

Гнезди в разнообразни гори, предимно в планините. Предпочита иглолистни и букови гори. Храни се основно с дребни врабчоподобни птици. Установен през гнездовия период в следните отдели на ДГС “Малко Търново”: След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Бухал (*Bubo bubo* L.)

Обитава скалисти терени, проломи, рядко в стари широколистни гори и обрасли с гъста растителност места. Среща се предимно в равнините и ниските планини. Брачният период започва през януари-февруари. Гнезди в скални пукнатини и надвеси, на земята и рядко в хралупи на дървета или стари гнезда на дневни грабливи птици на дървета. Не строи гнезда, снася в някоя ниша или ямка на скален корниз или малка пещеричка. В края на март снася 2-4 яйца. Малките започват да летят през юли. Застрашен вид, включен в „Червена книга на България, том 2 и в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС. Присъства в приложение № 2 и № 3 на Закона за биологичното разнообразие.

Храни се с разнообразни животни- зайци, дребни лисици и порове, таралежи, гризачи, птици, вкл други нощни и дневни грабливи птици и чапли и др. Среща се рядко и на територията на ДГС “Малко Търново”.

Установен е в отдели: След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Полубеловрата мухоловка (*Ficedula semitorquata* Homeyer)

Световно застрашен вид птица. Гнезди у нас основно в Източна България и доста по-рядко- в Западна България. Включен в Приложение 1 на Директивата за птиците на ЕС и в Червената книга на България. Включен е и в Приложения II и III на ЗБР. Гнезди главно в стари, хралупести широколистни гори, обикновено в долове със стара букова, дъбова или габърова гора. Гнезди в хралупи и полухралупи.

В ДГС „Малко Търново“ се среща сравнително често, главно в по-старите гори от източен буков дъбова гора. Видът е установен в следните отдели:

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ ЮГОИЗТОЧНО ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ ДЪРЖАВНО ГОРСКО СТОПАНСТВО МАЛКО ТЪРНОВО

Адрес: 8162 гр. Малко Търново, ул. „Никола Вапцаров“ № 8, тел.+359 5952 31 80, e-mail: dgsmlkoturnovo@uidp-sliven.com

След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Еленов рогащ (*Lucanus cervus*)

Най-едрият български бръмбар (4,5–9,0 cm). Среща се из цялата страна от 0 до 1500–1700 m в широколистни гори. Възрастното насекомо най-често се наблюдава през ранното лято. Мъжките летят по здрач, докато женските пълзят по земята или по дърветата. Ларвата се развива най-често 5–6 години в гнила дървесина на широколистни дървета. Среща се в широколистните гори до 1700 m на територията на цялото стопанство. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Трионест сечко (*Prionuscoriarius* и *Prionusbesicanus*)

Двата вида са разпространени почти в цяла България, от 0 до 2100–2400 m. Възрастните се срещат по стари, полугнили или мъртви дънери и стъбла. Ларвата се развива в продължение на три и повече години в дървесината на стари, болни и мъртви широколистни и иглолистни дървета. Срещат се на територията на цялото стопанство. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Алпийска розалия (*Rosalia alpina*) Сем. Cerambycidae (Сечковци)

Широко разпространен в цялата страна, от 0 до 1500 m, предимно в планините, но и по Черноморието. Обитава стари широколистни гори, предимно букови. Предпочита места с просвети, огрени от слънцето. Ларвите са ксилофаги, живеят в гниещата дървесина на стари живи или мъртви дървета и се хранят с нея. Среща се в буковите гори на територията на цялото стопанство. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Голям буков сечко (*Morimus asperfunereus*)

Широко разпространен вид в цялата страна, от 0 до 2000 m. Обитава широколистни, смесени гори и иглолистни гори. Развива се в гниеща, влажна дървесина, лежаща на земната повърхност. Ларвите се развиват под кората, където се хранят със сърцевината на дървесината. Среща се на територията на цялото стопанство. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Голям сечко (*Cerambyx cerdo*)

Сем. Cerambycidae (Сечковци). Широко разпространен вид в цялата страна, но основно в Източна и Южна България. Обитава стари широколистни гори. Развива се предимно по дъбове, по-рядко се среща по кестен, бреза и други широколистни дървета. Ларвите живеят в гниеща дървесина на стари или мъртви дървета и се хранят с нея. Среща се в дъбовите гори на територията на цялото стопанство. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Глогова торбогнездица (*Eriogaster catax*)

Адрес: гр. Малко Търново, ПК 8162, ул. „Никола Вапцаров“ №8, тел.+359 5952 31 80, <http://dgsmlkoturnovo.uidp-sliven.com>

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ
ЮГОИЗТОЧНО ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ
ДЪРЖАВНО ГОРСКО СТОПАНСТВО МАЛКО ТЪРНОВО

Адрес: 8162 гр. Малко Търново, ул. „Никола Вапцаров“ № 8, тел.+359 5952 31 80, e-mail: dgs Malkoturnovo@uidp-sliven.com

Сравнително едра нощна пеперуда (32–46 mm с разперени криле) с масивно мъхесто тяло. Среща се из цялата страна от 0 до 1000 мн.в. В ДГС се среща по топли припечни поляни с единични дървета или в покрайнините на просветни дъбови гори. Ларвите се хранят с дива круша, трънка, глог, дъб, топола. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Dioszeghyanaschmidtii

Сравнително дребна нощна пеперуда (24–30 mm с разперени криле). Среща се почти във всички части на страната, с изключение на Югозападна България, Западните Родопи и Добруджа. В планините се среща до към 900 мн.в. В ДГС се среща в покрайнините на просветни дъбови гори с *Acertataricum* *Acercampestre*. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Четириточкова меча пеперуда (Euplagia quadripunctaria)

Едра и лесна за разпознаване красива нощна пеперуда (50–62 mm с разперени криле). Среща се в цялата страна, в планините до към 1900 мн.в. Пеперудата лети и се храни предимно денем през юли и август на сенчести места край храсталаци и в покрайнините на горите. Среща се на територията на цялото стопанство. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Жълтокоремна бумка (Bombina variegata)

Широко разпространен вид за Централна и Западна България, в районите с надморска височина между 500 и 2000 m. Най-често се среща в мътна вода, но може да бъде открита и в бързотечащи потоци. Обитава реки, езера, язовири, блата, канали и дори наводнени коловози по черни пътища. Среща се на територията на цялото стопанство. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

Южен гребенест тритон (Triturus ivanbureschi)

Видът се среща почти в цялата страна, до 1500 м н.в. Обитава плитките и обраснали с водна растителност стоящи водоеми. Среща се в бавните течения на реки, разливи, напоителни и отводнителни канали, езера, блата и други застояли водоеми и техните околности. Среща се на територията на цялото стопанство. След извършен мониторинг през 2025г., няма данни за потенциални заплахи за вида.

ИНЖ. КАЛИН НИКОЛОВ

**ДИРЕКТОР НА ТП „ДЪРЖАВНО ГОРСКО
СТОПАНСТВО МАЛКО ТЪРНОВО“**

Заличени лични данни
съгласно ЗЗЛД и
Регламент (ЕС) 2016/679